

عنوان مقاله:

نقد تطبیقی عناصر داستان (نحوی و کشتیان) با بازآفرینی آن (حکایت مرد و دریا)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادبیات کودک، دوره 7، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمانه غلامی - دانشجوی دانشگاه اراک

جلیل مشیدی - دانشیار دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

چکیدهبازنویسی و بازآفرینی متون کهن نقش بسزایی در انتقال اندیشه های موجود در متون کهن به نسل نو دارند. یکی از متن هایی که بسیار در این زمینه مورد توجه واقع شده است مثنوی معنوی است. در این پژوهش به یکی از شاخص ترین آثار در زمینه ی بازنویسی و بازآفرینی از مثنوی پرداخته شده است تا به پاسخ مناسبی برای این سوال برسیم که چگونه عناصر مهم داستان (پیرنگ، درونمایه، شخصیت و...) به درستی و با موفقیت از یک متن کهن عرفانی تعلیمی به یک بازآفرینی معاصر صرفا تعلیمی منتقل شده اند؟ و در راه این انتقال چه تغییراتی در این عناصر صورت گرفته است؟ درون مایه عرفانی متن کهن به دلیل عدم تناسب با درک نوجوانان از اثر بازآفرینی شده حذف شده است. پیرنگ داستان بازآفرینی شده خلاف متن اصلی بسته (دارای گره گشایی معین) و گسترده (دارای پیرفتهای متعدد) است. شخصیت اصلی بازآفرینی خلاف متن اصلی پویاست. در کل عناصر داستان در بازآفرینی قوی تر از متن کهن پرداخته شده اند زیرا که هدف بازآفرین خلاف مولف متن کهن داستان پردازی بوده است نه بیان مطالب عرفانی.

کلمات کلیدی:

نحوی و کشتیان، حکایت مرد و دریا، بازآفرینی، عناصر داستان، نقد تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454328>

